

Четвер,
8
Грудня
2022 р.

Міський районна газета
**Ніжинський
ВІСНИК**

nvisnikk@ukr.net

ЗАСНОВАНА В 1917 РОЦІ
НАГОРОДЖЕНА ПОЧЕСНОЮ
ГРАМОТОЮ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ
РАДИ УКРАЇНИ
ЛАУРЕАТ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО КОНКУРСУ
НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛКИ
ЖУРНАЛІСТІВ УКРАЇНИ

№ 34-36 (147442)

ДО ДНЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

● ЗАХИСНИКИ РІДНОЇ ЗЕМЛІ

Його позивний — «Двохсотий»

Влад (прізвище не називаю) народився на Чернігівщині. Батько, за фахом агроном, майже все життя займався бджолярством, мати – приватний підприємець. З дитинства мріяв стати пілотом, але доля розпорядилася таким чином, що став Владислав зенітником. Раніше про їхню спеціальність була приказка – самі не літають, та другим не дають.

У 2016 році, у віці 19 років, юнак підписав свій перший контракт у ЗСУ. Місяць навчався у «Десні», а потім служба у 58-й бригаді на посаді стрілець-зенітник. Служив сумлінно, тому був направлений на курси лідерства, по закінченню яких отримав звання молодший сержант і повернувся до своєї частини вже командиром машини зенітно-ракетного комплексу.

Майже три роки провів у зоні АТО/ООС. Брав участь у бойових діях під Авдіївкою, Кримським, Шумами. Був відзначений нагородами. Відразу

мав позивний «Кощей», але за пару місяців хлопці дали йому інший позивний – «Двохсотий». Як каже сам Влад, такий він чорний армійський гумор, бо без нього й дах може поїхати. Було в житті їхнього підрозділу декілька випадків, коли дійсно могли «задвохсотитися», але доля їх берегла.

(Закінчення на 3 стор.)

● ГОТУЙМОСЯ!

НЕ ЗАЛИШИМО ХЕРСОНЦІВ У БІДІ

Жителі сіл Галиця, Яхнівка та Світанок не стоять осторонь чужих проблем. Вони переймаються та турбуються про тих, кому необхідна допомога. Саме завдяки таким небайдужим було зібрано та передано продовольчу допомогу жителям Херсонської області.

Сільгоспвиробники та окремі родини ділилися усім, що мають. Отак гуртом і зібрали велику партію продуктів харчування. До гуманітарного багажу увійшли крупи, борошно, консервація, макаронні вироби, овочі тощо. Увесь продовольчий вантаж був доставлений до визначеного місця, а звіти вже його відправили херсонцям.

Селищний голова Анатолій Стрілець, висловлює щирю вдячність усім-усім, хто долучився до цієї важливої благодійної справи. Разом ми є повноцінним тилом, який підтримує український народ та наближає довгоочікувану Перемогу.

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ ЛОСИНІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Ми завжди виступали і вболівали за те, щоб місцева преса була доступною для людей, але життєві реалії вносять свої економічні, а відтепер ще й життєві корективи. Війна в Україні відтіснила хліб духовний далеко за хліб насущний. Крім усього, суттєво подорожчав газетний папір, поліграфія, зросли тарифи «Укрпошти» на приймання передплати та доставку, зіпсувалася логістика. І все ж ми переконані, що справжні шанувальники «Ніжинського вісника», попри всі негаразди, залишаться з нами. А ще ми сподіваємося на підтримку наших нових читачів. Тим більше, що для вас є дуже гарна новина. Подробиці – вже у наступному номері.

Наше оновлене видання буде сповнене цікавою та корисною інформацією для будь-якого читача! Свіжі новини та інформація з розширеного(!) Ніжинського району, обов'язково розповіді про наших героїчних захисників та волонтерів, життя громад та їхніх мешканців в умовах війни, аналітичні статті про політику та економіку, матеріали на гострі теми сьогодення та про наболілі соціальні проблеми, публікації з історії, культури і спорту. А ще – корисні поради для здоров'я та по господарству, юридичні консультації, гумор, прогноз погоди та ще багато чого цікавого...

Передплатити «Ніжинський вісник» на 2023 рік можна вже зараз у свого листоноші, поштовому відділенні або безпосередньо в редакції газети. Наш передплатний індекс 63675.

7 ГРУДНЯ – ДЕНЬ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

ШАНОВНІ ПРАЦІВНИКИ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди свята! Вдячність усім, хто демонструє старанність у роботі, професіоналізм, відповідальність, чуйність. Особливі слова подяки ветеранам самоврядування, які вклали частину душі в його становлення та розвиток.

Уклін і шана вам, дорогі колеги, за самовіддану щоденну працю, високу активність у громадському житті, непереморне бажання та здатність долати всі негаразди.

Бажаємо всім міцного здоров'я, оптимізму, твердості духу та впевненості у власних силах. Нехай професійність та досвід, відповідальне ставлення до виконання професійних обов'язків сприяють розбудові й розвитку громади. Віримо у вас і майбутнє нашого Ніжинського краю, наповненого новими успіхами та здобутками!

Григорій КОВТУН,
начальник райвійськкадрової

Анатолій КРАСНОСІЛЬСЬКИЙ,
голова районної ради

**Староста – це посередник
між громадою та владою**

Предметна розмова зі старостою Великодорізького старостинського округу Талалаївської територіальної громади Катериною Подолянкою.

Візитна картка. Народилася 1 грудня 1960 року в невеличкому селі Комарівка Ічнянського району в багатодітній сім'ї колгоспників. Перший клас закінчила в цьому ж селі, а далі вчилася в Яблунівській школі-інтернаті, що на Прилуччині. Вийшовши з його стін, пішла здобувати професію агронома в Маньківському радгоспі-техникумі. Через рік заклад змінив юридичну адресу і диплом спеціаліста у сфері сільського господарства вона вже отримала в Бобровиці. Було це в 1980 році. Трудову діяльність Катерина Іванівна розпочала в колгоспі імені Фрунзе, який базувався в селі Маціївка Прилуцького району. Її зразу ж призначили на посаду управляючої дільницею. Вона опікувалася і рослинництвом, і тваринництвом даного господарства. У 1985 році, у зв'язку із сімейними обставинами, переїхала в село Велика Дорога. Працювала агрономом у місцевому колгоспі, згодом обліковцем на тракторній бригаді. 30 березня 2002 року жінку обрали сільським головою. З того часу вона й трудиться в органах місцевого самоврядування. У 2020 році відбувся процес об'єднання і сільрада Великої Дороги увійшла до складу Талалаївської ОТГ. Катерині Подолянці довірили посаду старости.

– Катерино Іванівно, Ваша кар'єра в органах місцевого самоврядування розпочалася ще до періоду його реформування. Зараз новий етап децентралізації, тож як Ви охарактеризуєте особливості роботи саме в цей час?

(Закінчення на 3 стор.)

ПЕРЕДПЛАТА НА 2023 РІК

Ніжинський ВІСНИК Індекс 63675 *Нас читають у Ніжині, Борзні, Бахмачі, Носівці, Бобровиці!*

На 1 міс. – 32 грн. 19 коп.

На 6 міс. – 177 грн. 14 коп.

На 2 міс. – 64 грн. 38 коп.

На 9 міс. – 266 грн. 71 коп.

На 3 міс. – 91 грн. 57 коп.

На 12 міс. – 348 грн. 28 коп.

І ОЖИВЕ ДОБРА СЛАВА,
СЛАВА УКРАЇНИ
Т.ШЕВЧЕНКО

НОВА ПРОСВІТА

Заснована в 1992 році

№12 (393)

ПОКЛИКАНІ ДЕРЖАВОТВОРИТИ

Останній місяць року традиційно вважається просвітянським. 8 грудня 1868 року було засноване Товариство «Просвіта» у Львові. Нині, рік, що закінчується, ознаменувався виходом «Білої книги «Просвіти»» до 115-ліття започаткування 1907 року в Ніжині філії Чернігівської «Просвіти». Багато сторінок в ній присвячено лікуванню «хвороб» сучасної Громадської організації «Всеукраїнське товариство «Просвіта» імені Тараса Шевченка, складовою частиною якого є Ніжинське міське об'єднання, бо вони заважають їй повноцінно брати участь у сучасному процесі українського державотворення. Про минуле й сьогодні «Просвіт» ведуть діалог просвітяни: підприємець Микола ШКУРКО та історик Юрій ДАВИДЕНКО.

М. Ш. Історично так склалося, що дуже часто ідеї державотворення випливають саме з плекання культури поневоленого народу. У незалежній Україні актуальність розвитку власної культури ніде не зникла. У контексті російської агресії всі ми побачили, яку справді потужну роль вона відіграє, тому роль «Просвіт» в розвитку власної здорової культури, яка могла б поєднати національні та цивілізаційні цінності задля побудови справді потужної і незалежної держави, є незамінною.

Ю. Д. Починаючи зі студентських років (90-ті рр. ХХ ст.) я займався темою становлення та історичного розвитку ніжинської «Просвіти». Гортаючи поживклі архівні справи, ознайомлюючись з доступною на той час історичною літературою, намагався скласти картину діяльності даної організації. Поступово приходило розуміння, що вона була своєрідною школою державності в чужій державі. Однак, з часом мої наукові інтереси змінилися і ця наукова розвідка не знайшла належного продовження.

М. Ш. Чесно кажучи, дивує, що досі нема докладного аналітичного дослідження на тему діяльності товариств «Просвіта» в загальноукраїнському масштабі. Є окремі регіональні розвідки з історії «Просвіт». Критичний аналіз її сучасного стану був узагалі відсутній до виходу «Білої книги «Просвіти»», а тепер є загальнодоступним за посиланням https://nizhen.com.ua/uploads/files/b_k_p.pdf. Це означає, що діяльність «Просвіт» була або незначною, або бракує архівних матеріалів, що так само свідчить на користь першого. Якщо вести мову про Чернігівщину, то найдокладнішу архівну інформацію про «Просвіти», і то лише на Прилуччині, зібрав Віктор Моренець у книзі ««Просвіта» інкогніта». Ця збірка, до речі, вийшла 2015 року в ніжинському видавництві Миколи Лисенка.

Ю. Д. У цій книзі є статут Чернігівської «Просвіти» 1906 року, а також звіт про організаційну та фінансову діяльність за 1907 рік. Про 1906-1908 роки можна сказати, що «Просвіта» в Чернігові ледь жовтіла, хоч і встигла відкрити 2 філії – 1907 року в Ніжині, 1908-го в Козельці. Про ніжинську філію у звіті говориться, що вона була не дієвою: не реагувала на запити із Чернігова, не звітувала, хоча тут же в загальному переліку членів товариства значиться зо два десятки просвітян із Ніжина. Козелецька філія проіснувала всього півроку – до моменту заборони «Просвіти» в Чернігові.

А от у 1917 році Українська Центральна Рада захоувала їхнє створення, тому з'явилося багато місцевих «Просвіт», а невдовзі – навіть кілька спілок товариств «Просвіта», так що у вересні того ж року було проведено 1-й Всеукраїнський з'їзд «Просвіт», головним досягненням якого було утворення керівного органу – Бюро Всеукраїнської спілки товариств «Просвіта».

М. Ш. Бідний край, убога й «Просвіта»! Чернігівській «Просвіті» було далеко до Катеринославської, нині Січеславської «Просвіти». Недавно отримав книгу Миколи Чабана «Діячі Січеславської «Просвіти» (1905-1921)», тож пересвідчився у цьому. Там навіть будувалися будинки «Просвіт» по селах! Просто, мабуть, у Чернігові були видатні письменники й, даруйте, нікудишні організатори, та ще й середовище було провінційно-міщанське як і в Ніжині. Виходить, що й відзначати 115-літній ювілей започаткування діяльності

ніжинського товариства «Просвіта» нам особливо не доводиться.

Інша справа – період розквіту «Просвіт» від 1917 року, коли вони були в кожному значному селі, всього до двох тисяч по Україні. Почали навіть утворюватися спілки «Просвіт» для координації діяльності окремих товариств, фінансувалися вони суттєво з відрхувань кооперативів та з місцевих бюджетів. Потім радянська влада їх централізувала під єдиний статут і фінансування, а невдовзі, 1921 року, ліквідувала, а майно відібрала.

Ю. Д. Також, на мою думку, ще однією білою плямою в діяльності організації є період нацистської окупації, зокрема, її роль в національно-культурному житті нашого краю. Це пояснюється відсутністю і малодослідженістю комплексу архівних джерел. А також, цікавою є тема для дослідження про долю націоналізованого більшовиками майна «Просвіт» у період їхньої так званої радянзації. За тими ж радянськими лекалами відбувалося творення Товариства української мови наприкінці 80-х рр. ХХ ст. і на його основі сучасної всеукраїнської «Просвіти», завдяки чому про повернення майна попередніх «Просвіт» якось «забули».

М. Ш. Те, що маємо зараз від самого початку пішло не так: відразу відбулася централізація, насамперед фінансова, у формі громадської організації «Всеукраїнське товариство «Просвіта»». З цієї причини й сталося її затухання аж до припинення діяльності багатьох осередків та об'єднань. Сучасна загальноукраїнська «Просвіта» не знайшла свого місця в системі координації функціонування держави, окрім виявів ентузіазму на місцях початкового етапу проголошення незалежності. Тут завинила й сама держава в особі влади, яка стала на шлях відчуження громадян від влади та від національного багатства, якими заволоділи олігархат і його політична прислуга. На співпраці всеукраїнської «Просвіти» з приватним бізнесом наголос також не ставився, так само не склалася підтримка з боку влади на місцях, котрою монополізовано право користування суспільним майном. Вважаю, що на заваді була і залишається відсутність законодавчої бази стосовно правового статусу «Просвіти». Таке законодавство стосовно національних культурно-наукових організацій з назвою Матиця є в ряді слов'янських країн. Тому, поряд з реформуванням ГО ВУТ «Просвіта» імені Тараса Шевченка треба працювати над розробкою Закону України «Про товариства «Просвіта»».

Ю. Д. Так, на жаль, сучасна «Просвіта» не змогла переадаптуватися і ефективно працювати в нових умовах. А влада самоусунулася від допомоги поважним патріотичним організаціям. Це ми виразно бачимо на Чернігівщині, хоча наша обласна організація «Просвіти» була чи не найпопулярнішою серед інших громадських організацій в державотворенні. А повинно було б статися так, щоб осередки «Просвіти» перетворилися на ідеологічні центри для підготовки державотворчих рішень на місцях. Схоже, відбувається протилежне – блокування такої ролі «Просвіти», якщо згадати про гальма в справі узаконення Ідеологічної комісії при Ніжинській міській раді чи просто про належне реагування на пропозицію ніжинської «Просвіти» щодо застосування системно-критеріального принципу в справі перейменування вулиць міста.

М. Ш. Зараз відбуваються радикальні зміни в українському суспільстві у зв'язку з боротьбою з російським загарбником. Вони неодмінно зачіпають і таку важливу громадську структуру, як всеукраїнське товариство «Просвіта». Тому можна стверджувати, що недавній вихід «Білої книги «Просвіти»», який ми здійснили, є своєчасним. У книзі обґрунтовується потреба реорганізації ГО ВУТ «Просвіта» імені Тараса Шевченка в громадську спілку, яка має стати в підсумку провідним ідеологічним інститутом в державі. Фактично йдеться про переіменування всеукраїнської «Просвіти» на принципово іншій, децентралізованій моделі та з іншими завданнями, які фокусуються на генеруванні ідеологічних підстав для ухвалення державотворчих рішень виконавчих органів влади та контролю за їхнім виконанням.

Ю. Д. Саме з такою метою й з'явилася ця книга внаслідок спілкування у вайбер-групі «Всеукраїнська Просвіта» протягом грудня 2020 – січня 2022 року, в якій ми з Вами брали участь. Учасників обговорення було близько сорока із багатьох областей України, в основному це були керівники обласних і районних об'єднань товариства. Крім того, було проведено кілька відеоконференцій в онлайн режимі. Темою стали статутні зміни у зв'язку з підготовкою до чергового XI-го з'їзду всеукраїнської «Просвіти». Під час обговорення розглядалися варіанти її реформування з громадської організації в громадську спілку як згори, так і знизу. Порівнювали товариство «Просвіта» із сучасними слов'янськими Матицями. Сподіваюся на позитивний резонанс від просвітянських організацій, які отримали книгу від нас.

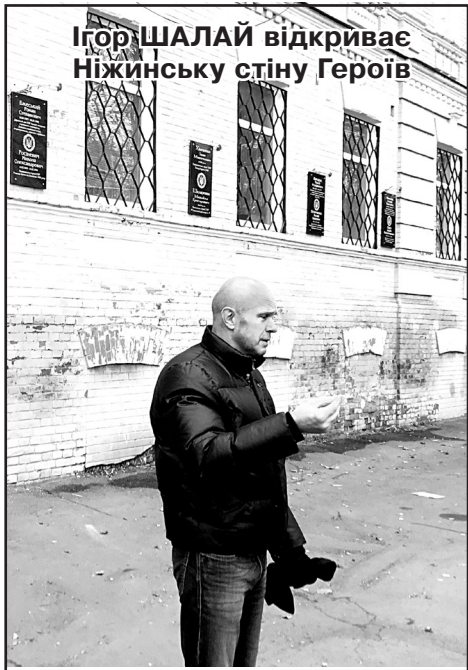
М. Ш. У книзі окреслені завдання, що нині полягають у відновленні мережі товариств «Просвіта», консолідації їх у всеукраїнській громадській спілці, інтеграції до владних інститутів. Потрібні реальні механізми взаємодії з владою, включно з фінансуванням на паритетних умовах – і від самих «Просвіт», і з бюджетів громад. Наприклад, місцеве товариство «Просвіта» могло б запропонувати владам Ніжина, Ніжинського району, врешті всієї держави співпрацю в реалізації гуманітарних проєктів, зокрема сприяння в створенні історико-культурного заповідника з робочою назвою «Ніжинський полк Війська Запорозького». Засобом і результатом реалізації такого проєкту може стати заснування й діяльність Духовно-просвітянського центру новоствореної Громадської спілки «Ніжинське товариство «Просвіта»», який матиме необхідні штатні одиниці. Ухвалення й виконання заходів проєкту потребуватиме участі й контролю з боку спілки. Правовою базою таких стосунків є загальнодержавні й місцеві нормативно-правові акти, спрямовані на виконання Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021-2026 роки. Просуванням ухвал відповідних рішень Ніжинської міської ради опікуватиметься Комісія з ідеологічних питань міської ради, членами якої стануть представники організацій – учасників Громадської спілки «Ніжинське товариство «Просвіта»». Підготовча робота в цьому напрямку розпочалася ще за рік до початку широкомасштабної війни, а завершитися має найближчим часом проведенням установчих зборів учасників спілки – юридичних осіб приватного права.

Ю. Д. Варіантів співпраці оновлених «Просвіт» і влади може бути безліч у залежності від пріоритетів у кожній громаді. Головне, щоб товариства «Просвіта» були на такому організаційно-правовому рівні, який би дозволяв їм брати участь у проведенні державної політики у відповідності з духом і буквою принципів і правил громадянського суспільства. Тому на загальних зборах у вересні минулого року ніжинські просвітяни ухвалили рішення про підтримку ініціативи щодо схвалення на XI-му з'їзді всеукраїнської «Просвіти» нового статуту в організаційно-правовій формі «громадська спілка», яка передбачає діяльність незалежних і самодостатніх місцевих товариств «Просвіта».

М. Ш. Не чекаючи завершення війни нашою Перемоєю, будемо її наближати, а в подальшому зміцнювати державу співпрацею. Для цього будемо змінюватися й зміцнюватися самі, бо тільки діяльні «Просвіти» потрібні тут і по всій державі!

Ініціатива державної ваги

Ніжинська міська громадська організація «Ніжинське міське об'єднання Громадської організації «Всеукраїнське товариство «Просвіта» імені Тараса Шевченка» звернулася до Ніжинської районної військової адміністрації, Ніжинської районної ради, Ніжинського міського голови з клопотанням щодо відзначення в 2023 році 375-річчя відновлення української держави Військо Запорозьке і 375-річчя заснування Ніжинського полку Війська Запорозького.

Ігор ШАЛАЙ відкриває
Ніжинську стіну Героїв

полковників Прокопа Шумейка, Івана Золотаренка, Романа Ракушку-Романовського, Григорія Гуляницького. З них Прокіп Шумейко був першим полковником Ніжинського полку, Іван Золотаренко і Григорій Гуляницький піднялися до становища наказних гетьманів Війська Запорозького, Роман Ракушка-Романовський став автором «Літопису Самовидця», визначної пам'ятки української мови та літератури. Крім того, 2019 року в сусідній з Ніжином Вертіївці було встановлено пам'ятний камінь-стелу на честь Веркіївської сотні Ніжинського полку Війська Запорозького.

У зв'язку з цим ніжинська «Просвіта» внесла пропозиції державної ваги, покликані забезпечити гідне вшанування 375-річчя відновлення української держави Військо Запорозьке та 375-річчя заснування Ніжинського полку Війська Запорозького:

Камінь-стела на честь
Ніжинського полку

У зверненні від 04.11.2022 р. зазначається, що в наступному році виповнюється 375-річчя відновлення української державності у республіканській формі Війська Запорозького. До подій, пов'язаних з цим, були безпосередньо причетні ніжинці. 9 червня 1648 року в ході визволення українських земель з-під влади Речі Посполитої до Ніжина прибув корпус наказного гетьмана Петра Головацького, якого радо вітала переважна більшість жителів міста. Наказним гетьманом звався тоді посадова особа Війська Запорозького, яка за дорученням Гетьмана очолювала воєнні операції високого рівня значимості.

З ініціативи Петра Головацького, який діяв за інструкціями центрального уряду Війська Запорозького, очолюваного Гетьманом Богданом Хмельницьким, у Ніжині було створено уряд Ніжинського полку, як нової адміністративно-територіальної одиниці Війська Запорозького. Полково-сотенний устрій на землях, опанованих Військом Запорозьким, замінював колишній воєводсько-повітовий устрій Речі Посполитої. І ця адміністративно-територіальна реформа відновленої держави була одним з нагальних напрямків діяльності її уряду. Отже, наступного 2023 року, водночас із відновленням державності, виповнюється 375-річчя створення Ніжинського полку Війська Запорозького.

Одночасно зі створенням полків у їхньому складі утворювалися сотні, як адміністративно-територіальні одиниці нижчого рівня. Такі одиниці були утворені в складі Ніжинського полку, який пізніше, в результаті приєднання до нього сотень інших полків, станом на 1652 рік став найбільшим полком Війська Запорозького і територіально охоплював не лише сучасну Ніжинщину, але й землі північної частини теперішньої Сумської області та Стародубщину (тепер у складі Брянської області рф).

Зусиллями просвітан і громадських активістів Ніжина 2018 року в центрі міста поруч з пам'ятником на честь Богдана Хмельницького було встановлено пам'ятний камінь-стелу на честь заснування Ніжинського полку Війська Запорозького, а на «Ніжинській стіні героїв» пам'ятними дошками було вшановано найвидатніших ніжинських

1) звернутися до Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України з пропозицією щодо внесення до переліку відзначення пам'ятних дат і ювілеїв у 2023 році 375-річчя відновлення української державності у республіканській формі Війська Запорозького;

2) передбачити заходи з відзначення в 2023 році 375-річчя заснування Ніжинського полку Війська Запорозького;

3) упорядкувати Сквер Богдана Хмельницького (Сквер козацької слави). Зусиллями громадських активістів було встановлено пам'ятний камінь-стелу на честь заснування Ніжинського полку і пам'ятний камінь-стелу на честь Гетьманів Івана Мазепи і Пилипа Орлика та їхнього союзника Короля шведського Карла XII, а також за їхньої участі розроблено проектно-кошторисну документацію реконструкції скверу;

4) найменувати вулиці в історичному центрі Ніжина іменами наказного гетьмана Петра Головацького, ніжинських полковників Прокопа Шумейка і Романа Ракушки-Романовського та ніжинських полковників у ранзі наказних гетьманів Івана Золотаренка і Григорія Гуляницького;

5) установити пам'ятні камені-стели на місцях розташування в м. Ніжині управ 3-х сотень Ніжинського полку Війська Запорозького, а також у центрах громад Ніжинського району: Батурині, Бахмачі, Бобровиці, Борзні, Кобижчі, Мрині, Новій Басані, Новому Бикові (у Новобасанській громаді), Носівці, Шаповалівці (у Борзнянській громаді), які були сотенними містами Ніжинського полку Війська Запорозького.

Ніжинське товариство «Просвіта» запевнило, що готове надати кваліфіковані вичерпні консультації та методичну підтримку з усіх питань, пов'язаних з цими пропозиціями.

З поетичного фронту

Анатолій ШКУЛІПА
ЯКА ТАКИ МІЖ НАМИ РАНЬ!

Просвітянам –
невтомним і винахідливим,
завзятим і патріотичним!

Летять метелики із кленів,
А вслід за ними – з берестів,
Щоб мріли пагорби зелені
Понад долинами ярів.

А он малесенька кульбабка,
Відзолотівши на вітрах,
У далечинь зрина, як бабка,
Із насинкою в губах.

Куди не глянь, кули не визвись,
Усе продовження шука.
Від феєрверків і до тризни
Тече звелчення ріка.

Та до кінця не витікає,
Іще лишається на дні
Те, що ми трепетно шукаєм
На благо рідній стороні.

Але ж чого, коли ще можна
Живим воздати за діла,
В нас байдужіє жилка кожна,
Мов на догоду тільки зла?

Не доброти... Не осягання
Своїх занедбаних глибин...
Тому і меркне в нас світання
І поривання до вершин.

Летять метелики... Дивіться,
Як мерехтять вони крильми.
Хоч перед смертю стрепеніться
На схилах вічної зими.

Хоч перед смертю зачудуйтесь
Отим, що поряд пропада.
Летять метелики... Святкуйте!
Ще тільки натяк – не біда.

Не катастрофа... Боже правий!..
Відгороди Армагеддон...
Як бризки, скупані у славі,
У яв стіка найліпший сон.

Над наші мрії сонцесяїні,
Над наші праведні діла
Відкриються нарешті тайни
На схилах батечка Дніпра.

Летять метелики не марне,
І в кожного – зеринка знань...
Поляняйте, праведні... Як гарно!..
Яка таки між нами рань!

Сергій КАРАСЬ

СПЛЮНДРОВАНА ДЕСНА
з підвального циклу

Я був певен, що ми опинились в аду,
Бо навколо літають та рвуться снаряди,
Але зараз дізнався, що Данте – правий.
В пеклі декілька кіл й всі кола ці рядом.

В нас немає води. Днів, мо', 10 чи більш,
Якщо чесно, то дні складно порухувати.
Ми на річку пішли, котру звали Десна,
Але беріг її ворог встиг сплундрувати.

Вирви, дірки в домах у звичайних людей,
Там - немає стіни, тут - згоріла машина.
Й дроти, й дроти від тролейбусів... та
Тут сліди: мабуть крові, а мабуть бензину.

«Нова пошта»-пікап, весь побитий війною,
Пляжний міні-майданчик: в волейбол тут іграли:
Тут бомбила орда, тут так чуєш ти біль,
Але поруч Десна - жовтий беріг яскравий.

Зачарована річка, а, може, й ні,
Але води в розлив несе величаво.
Все спокійно. Десна тихо води несе.
Вороги не її, та й нас не зламали.

Олександр МАЧУЛА

А де поділись три десятки літ,
що манною звалилися неждано?
Втрачаємо ми звичай і рід,
в пустелю завели нас християни:

Кравчук з Кучмою та банкір-бджоляр,
умовно-достроковий Янукович,
услужливі барига і фігляр...
А хто наступний – знову рабінович?!

Отак постійно (все ми невпадало),
хоча, здавалось, за своє – горю!
Удома не змогли навести лад,
чужих віками славили героїв...

Своє забули (ніби й не було):
історію, культуру, віру, мову...
Міліс України джерело,
ліси і парки ріжемо на дрова!

То хто ж ми – українці чи хохли?
Куди свою ми топчемо дорогу,
віддавшись тупо в лапи кабали
і власного навік забувши бога?!

Щасливого майбутнього зоря
лише тоді яскраво нам засяє,
коли на власний томос – Кобзаря,
чужих вождів і біблії зміняєм.

Вивчаймо ще історію свою,
минулого шануймо краці миті
і не цурайтесь предків заповітів,
щоб жити на землі як у раю!

Володимир ГІЛЬЧУК

І БУДЕ ВСЕ...

Лиш падав сніг – лапатай і веселий.
Лиш сипав дощ – похмурий і різкий.
І заховались від покари села,
А у містах затруїлись мізки.

Боліло серце. Тяжко і безвільно
Забутий парк у неба сонця жебрав.
Ми помирали болісно і мирно,
Бо Звір сказав: змиріться, так треба!

Все це було: і небо, і зневіра,
І білий сніг зерно заснуле пестив...
Ми вже не раз накликували Звіра,
Та все одно вертали в поле весни.

Переживем. Поборем. Перебудем.
Тут всі були, і наші кості ляжуть.
І одягнем сорочку білу в будень,
І, дасть Бог, кров проллєм на неї вразу.

І буде сонце, небо і смереки;
І мої гори горе перестоять;
І принесе дитя мені лелека;
І заспіваєм давньої – простої.

Його позивний — «Двохсотий»

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

Після закінчення контракту повернувся додому, почав підприємницьку діяльність, відкрив столярних цех, згодом – шиномонтажну майстерню. Планував майбутнє життя, але 23 лютого зателефонував командир батареї і повідомив, що плануються збори. На запитання чи згодний – отримав від Влада ствердну відповідь, наказав чекати повістку. О 8-й вечору повістка надійшла, але 24 лютого плани різко змінилися. Місто, куди потрібно було їхати вже було окуповане, тому Влад приєднався до Чернігівської ТрО. І вже 25-го був із хлопцями на визначених позиціях, де познайомився ще з одним зенітником, офіцером. Удвох вони вирішили, що потрібно звернутися до командування і отримати ПЗРК, бо відразу з початком повномасштабної агресії московитів місто піддавалося постійним атакам російських літаків. І вже 2-го березня вони отримали дві пускові установки і чотири ракети. Але то були не знайомі їм «Ігли», а ПЗРК, що надали країни-партнери. Зброя невідома, проте вони не розгубилися, швидко знайшли потрібну інформацію, зрозуміли, як користуватися і найкраще застосовувати такі комплекси.

За добу Влад вже був на інших позиціях, а саме на «Епіцентрі», де ніс

службу разом із товаришем. Той не був зенітником, та за декілька днів Влад і його навчив користуватися ПЗРК. В ніч на 14 березня, хлопці як завжди чергували на визначеній позиції. Десь о півночі почули гул ворожого літака. Видимість була вкрай погана, але вдалось захопити ціль. Літак тільки почав набирати висоту і швидкість, гаяти час не можна було. Пуск, і відразу другою ракетою. Спостерігач, він же і корегувальник, радісно повідомив, що літак збито. З іншого пункту повідомили, що бачили два парашута, які, на жаль, приземлилися на територію, яку ми не контролювали.

Війна війною, а життя триває. Саме на позиціях біля чернігівського «Епіцентру» Владислав познайомився з дівчиною, з якою планує своє майбутнє. Хай у них все буде добре, хай збудеться їхня мрія. А поки триває війна, воїн продовжує свою службу, готовий до знищення ворогів хоч на землі, хоч у небі.

Побратими щиро бажають йому ніколи не виправдати свій позивний.

А це, поки готувався матеріал, надійшла радісна звістка, що Владислав за успішне виконання завдання та героїзм під час оборони Чернігова нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. Так тримати козаче! Разом до перемоги!

Сергій КАЛІНЧЕНКО

Староста — це посередник між громадою та владою

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

Посада старости – це, так би мовити, посередник між громадою і владою, тому що ти повинен скерувати роботу в громаді таким чином, щоб всі позитивні рішення влади реалізовувалися тут, на місці. І, в той же час, необхідно представляти інтереси людей перед владою, відстоювати інтереси мешканців території, де працюєш. А це – справа відповідальна і непроста. І раніше, і тим паче зараз.

А що змінилося з точки зору відповідальності повноважень?

Ну, в принципі, відповідальність залишилася тією ж, але позитив в тому, що розділяє цю відповідальність із тобою керівництво об'єднаної громади. Тобто, мені не в кого опертись. І дякую за це сільському голові Людмилі Андрусенко. Знаєте, на об'єднання йшли з недовірою. Було важко, не тільки нам тут на місцях, а й різним структурним підрозділам укрупненої громади, бо для них це нова робота, дещо відмінна від тієї, до якої вони звикли. Період адаптації до змін та одне до одного вже можна сказати пройшов.

Сільський голова – староста: що відмінного?

Багато відмінного. По-перше, я виконую свою роботу по посадовій інструкції, де все чітко розписано. По-друге, ти не несеш відповідальності за розподіл коштів. Тут, звичайно, є свої плюси і мінуси. Мінус у тому, що, раніше ми самі планували бюджет, визначали пріоритетність фінансування. А тепер ми подаємо сільському голові перелік заходів та об'єктів будівництва, де зазначаємо їх черговість та пріоритетність. Хоча дефіцит коштів як раніше відчувався, так і зараз. Цьогорічні сумні події, пов'язані з московією, – перша і головна причина.

Як Ви охарактеризуєте співпрацю з депутатським корпусом?

У мене їх двоє. І обоє – молодці. Це

моя опора перевірена часом – Валентина Євтушенко та Людмила Шешель. Усі важливі діла вирішуємо гуртом. А гуртом, як каже народна мудрість, і каша добре їсться. Мені дуже імпонує те, що депутати цікавляться інтересами старостату і не стоять осторонь наших проблем. Крім того, у мене є ще надійна «права рука» – діловод Наталія Руденко. Людина на своєму місці і, дай Боже, щоб у кожного старости була така помічниця.

Як сприйняли пропозицію зайняти посаду старости?

Я знала ґрунтовно територію Великодорізької сільради. Тому подумала, що зможу бути корисна громаді й надалі. Подала заяву на конкурс. Було ще три кандидатури, але на сесії сільські депутати проголосували за мене. Я дякую їм за довіру і намагаюся цю довіру виправдати конкретними результатами в роботі.

Що зараз стоїть у пріоритетному списку завдань?

Настав найважчий (зітхає) період у моєму житті. Завдяки «старшому братові» Велика Дорога значно постраждала. Асвабдители потрошили 44 будинки, 15 – зовсім знищили, не працює школа. У багатьох земляків ні світла, ні тепла. Відновити інфраструктуру села, якнайшвидше забезпечити людей гідними умовами життя – ось завдання із завдань. Завдяки всьляким Міжнародним організаціям, обласній та районній владі, а також сільському голові ми отримуємо продукти, миючі засоби, пило матеріали, металеві конструкції. Ситуація дещо покращилася, але до кінцевого результату ой, як далеко. Та наш народ витримає і це випробування. Нас не побороли!

Цілком із Вами згоден. Нам потрібна тільки перемога.

Інтерв'ю вів
Олександр Василенко

● ПУНКТИ НЕЗЛАМНОСТІ

ПЕРЕЗИМУЄМО, ВИСТОЇМО, ПЕРЕМОЖЕМО

Агресор продовжує наносити ракетні удари по інфраструктурним та енергетичним об'єктам України. Невдачі на фронті росіяни намагаються компенсувати знищенням критичної інфраструктури. Нас хочуть зламати!

Тож коли знову відбудуться масовані російські удари і якщо буде розуміння, що за години постачання електрики не відновити, то знову активізуються «Пункти Незламності». У них, у випадку тривалого відключення електроенергії, можна безкоштовно зігрітися гарячим чаєм та підзарядити пристрої.

Нагадаємо, що у Ніжині відкрили 5 таких Пунктів за адресами:

- вул. Незалежності, 5-а (35 училище)
- вул. Шевченка, 10 (аграрний інститут)
- вул. Графська, 2 (НДУ ім. М.Гоголя)
- вул. Студентська, 2 (палатка МНС)
- вул. Космонавтів, 90 (палатка МНС)

Зараз вони працюють цілодобово. У них, незважаючи на відключення електроенергії, залишається доступними: тепло, вода, живлення для мобільних пристроїв, аптечки.

Додатково підготували ще 14 Пунктів підтримки. Їхні часи роботи з 8:00 до 22:00 без вихідних.

Адреси Пунктів:

- вул. Незалежності, 40 (амбулаторія № 1)
- вул. Шевченка, 83 (амбулаторія № 2)
- вул. Мигалівська, 15 (амбулаторія № 3)
- вул. Овдіївська, 227 (амбулаторія № 4)
- вул. Воздвиженська, 185 (амбулаторія № 5)
- вул. Прилуцька, 126 (амбулаторія № 6)
- вул. Космонавтів, 52 (амбулаторія № 7)

● ТАКЕ ЖИТТЯ

ЛОСИНІВСЬКА ГРОМАДА ОТРИМАЛА ГЕНЕРАТОР

Коли в країні війна, треба всіма силами упередити всі можливі проблеми. Серед них – відключення електропостачання.

За сприяння Чернігівської обласної військової адміністрації спільно з Департаментом з питань цивільного захисту та оборонної роботи до Лосинівської громади прибув генератор. Його характеристика: напруга – 380 В, потужність – 12 кВт. Така допомога є вкрай важливою на сьогодні.

Наразі даний генератор встановлений у селищному ЦПМСД за адресою: вул. Троїцька, 90, де облаштовується Пункт Незламності. Завдяки генератору під час відключення електроенергії в Пункті Незламності буде вчасно подаватися тепло, світло, вода та Інтернет.

Щиро вдячні за таку важливу й необхідну допомогу.

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ ЛОСИНІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ

КУПЛЮ АВТОЗАПЧАСТИНИ «ЗІЛ», «ГАЗ», «УАЗ»
098-841-72-05, 095-516-29-57

КУПЛЮ ДОРОГО
КОРІВ, КОНЕЙ,
БИКІВ, ТЕЛИЦЬ

Проблемні,
лежачі,
дорізані.

Цілодобово.
Тел. (096) 69-05-018,
(063) 915-91-97

ДОРОГО! КУПЛЮ:

Корів,
биків, телят,
телиць, коней,
кіз.

Вимушений доріз. Цілодобово.

098 9128 919,
099 78 57 699

Скуповуємо ВРХ:

- корови, коні (25-30 грн за кг)
- бики (38-40 грн за кг)
- телиці (35 грн за кг)

Тел.: 0986310393
Володимир

Ніжинський
ВІСНИК

Засновник: колектив редакції.
ВИДАВЕЦЬ: редакція газети
«Ніжинський вісник»
Газета виходить із квітня 1917 року.

Адреса: Чернігівська обл., 16600, м.Ніжин,
вул. Кушакевичів, 12.
Телефони: редактор, відділ суспільно-політичного життя,
відділ реклами та оголошень, бухгалтерія – 7-15-45.
Індекс 63675.
Друк офсетний. Обсяг 2 друкованих аркуші.
Тижневий тираж 1142 прим. Зам. 779.
Газета виходить раз на тиждень, у п'ятницю.

Т.в.о. редактора
Олександр ВАСИЛЕНКО
Комп'ютерна верстка
Олена КРЕСАН

Віддруковано
в ПАТ «ПВК» «Десна»

Підписано до друку о 17.00

Думки авторів можуть не збігатися з точкою зору редакції.
Все спілкування з дописувачами – тільки через газету.
Редакція знайомиться з листами читачів, схвалює їх до друку або відхиляє. Лишає за собою право редагувати й скорочувати.
Листи, рукописи, фотознімки не рецензуються і не повертаються.

Автор несе повну відповідальність за точність викладених фактів, рекламодавця – за рекламу.
Особи чи установи, про дії яких говориться в пресі, повинні в найкоротший термін дати на сторінках газети ділове фактичне спростування або ж повідомити про виправлення недоліків.
Претензії за якість друку – друкарні, за доставку – Центру поштового зв'язку № 2.

Відділ реклами та оголошень «НВ» 7-15-45

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
ЧГ № 258 від 10 грудня 2001 р.

(096) 179-20-90
(068) 107-09-00

